

Det er derfor ministeriets opfattelse, at den eksisterende ordning med suveræne, sagkyndige udvalg bør opretholdes, og at afgørelserne ikke bør træffes af ministeren, der heller ikke bør have mulighed for at omgøre fondets dispositioner.

Stk. 5. Ved lovændringen i 1974 blev den ordning gennemført, at de lokale repræsentanter skal deltage i beslutninger om en udsmyknings gennemførelse.

Selv om denne ordning indbærer et brud på fondets almindeligt gældende administrationsprincip med de suveræne 3-mandsudvalg, er det ministeriets opfattelse, at ordningen bør opretholdes på grund af den værdi, det har, at de lokale repræsentanter er medbestemmende i disse sager. Herved sikres det, at der er lokal støtte til en bestemt opgaves udformning.

Med denne ordning finder man ikke, at der er grund til at imødekomme Danske Arkitekters Landsforbunds ønske om, at et af udsmykningsudvalgets medlemmer skal være arkitekt. Med den gældende regel om, at bygningens arkitekt skal deltage i afgørelsen om den enkelte udsmykning, og forslaget om oprettelsen af et særligt arkitektudvalg under fondet forekommer en sådan udvidelse af udsmykningsudvalget overflødig. I øvrigt er der også med den gældende ordning mulighed for, at en arkitekt kan udpeges som medlem af udsmykningsudvalget.

Der har fra forskellig side været forslag fremme om en yderligere decentralisering af fondets virksomhed – forslag, der også kom frem under folketingsdebatten om ministerens redegørelse. Dette skulle betyde, at fondet som helhed eller på enkelte områder kun skulle være rådgivende og finansierende. Begrundelsen for en sådan decentralisering er naturligvis, at man derved demokratiserede afgørelserne, skabte større kunstnerisk alsidighed og bedre kontakt mellem kunstnerne og befolkningen, hvilket igen skulle skabe en bedre forståelse i befolkningen for fondets virksomhed.

Wechselmann-udvalget er også inde på disse tanker i forbindelse med oprettelsen af lokale udsmykningsfonde. Udvalget mener imidlertid, at en decentralisering ikke bør ske ved, at Statens Kunstfonds nuværende virksomhed eller dele af denne lægges ud til kommunerne, men f. eks. i fremtiden ved statslige igangsættelsestilskud til lokale initiativer på kulturområdet.

En generel indskrænkning af fondets virksomhed til at være rent rådgivende og finansierende vil formentlig ikke være rigtig. Det, der kan og bør decentraliseres, er støtten til formidlingen af kunst og kultur, men ikke støtten til produktionen. Det

vil heller ikke i praksis være muligt at lægge fondets afgørelser om legatstøtte til kunstnere, støtten til litterære formål og til tonekunsten ud til lokale myndigheder. Disse sager vurderes og løses bedst, hvis de bedømmes sammen. De kunstkyndige personer, der sidder i fondets organer, har en sådan bred og omfattende viden og kendskab til kunstneriske forhold på deres områder, at der ikke vil forekomme talenter, som ikke vil få støtte fra fondet, hvis vedkommende har behov derfor.

Forslaget om en yderligere decentralisering af udsmykningsudvalgets virksomhed i forbindelse med udsmykninger af ikke-statslige bygninger, således at udvalget i disse sager alene bliver rådgivende og finansierende, finder ministeriet heller ikke hensigtsmæssig. I udsmykninger, der finansieres helt eller delvist af fondet, må fondets udsmykningsudvalg have afgørende indflydelse på udsmykningens gennemførelse, mens beslutninger om rent lokalt finansierede udsmykninger kan træffes af de lokale myndigheder uden om kunstfondet.

Til § 5.

Stk. 1. Repræsentantskabet må fortsat betragtes som et værdifuldt led i den samlede administrative ordning vedrørende kunstfondet, selv om der har været visse praktiske vanskeligheder på grund af dets størrelse. Således har det ofte været vanskeligt at samle et beslutningsdygtigt antal medlemmer. Det skønnes derfor rigtigst at søge at begrænse dets udvidelse mest muligt. Efter ministeriets opfattelse bør kunstnerne stadig have flertal i forsamlingen. På denne baggrund foreslås repræsentantskabet kun udvidet med 2 medlemmer, nemlig 1 yderligere medlem udpeget af Dansk Forfatterforening, hvorved Dansk Forfatterforening og Danske Dramatikeres Forbund får 3 repræsentanter ligesom Billedkunstnernes Forbund og 1 medlem, udpeget af Danske Jazz-, Beat- og Folke-musikautorer, der støttes af fondets midler. De medlemmer, der skal repræsentere kunsthåndværkerne og designerne, foreslås efter ophævelsen af Foreningen Dansk Kunsthåndværk og Industriel Design udpeget af henholdsvis den nyoprettede forening Danske Kunsthåndværkeres Landssammenlutning og Industrielle Designere Danmark. Under hensyntagen til fondets formål og med de opgaver, som repræsentantskabet har, finder man ikke grundlag for at udvide dette med yderligere medlemmer fra amtskommuner eller andre lokale organer. Ligesom udvalgsmedlemmerne må medlemmerne af repræsentantskabet præsumptivt formodes at have et bredt og alment kendskab til,